

[Erik Appel.]

Eksporvarer at komme ind paa Spørgsmaalet Vekselkurser — et Forhold, der jo er helt afgørende for Landbrugets Rentabilitet. Jeg skal dog under Hensyn til den særlige Tilstand, der raader i vore Modtagerlande, nøjes med at udtale min Anerkendelse af, at Spørgsmaalet Produktionspris er indgaaet i Overvejelserne der. Forhaabentlig vil der i et erhvervsøkonomisk nyordnet Europa blive taget forsvarligt Hensyn til de forskellige Mønters Købekraft, saa at Priserne paa Livsfornödenheder ikke kommer til at afvige i for høj Grad fra Land til Land.

Jeg ønsker dernæst at omtale en Sag, der i de sidste 2 Maaneder paa ny har været fremme i den offentlige Diskussion, nemlig Spørgsmaalet om Seminaristers Adgang til paa lige Fod med Studenter at drive Studier ved Københavns Universitet.

Der har under Diskussionen været fremført 2 Aarsager til den ønskede Ligestilling. Den ene er af rent praktisk Art, den anden af rent personlig. Vedrørende den praktiske Aarsag vil det næppe være vanskeligt at komme til Overenskomst, idet det maa synes rimeligt ikke at paalægge Seminaristerne flere Tillægsprøver end nødvendigt af Hensyn til det Studiefag, de vælger. Jeg vil dermed sige, at deres Uddannelse ved Seminariet er af et saadant Omfang, at de i Modenhed fuldt ud staa Maal med Studenterne, hvorfor der kun bør være Tale om en rent kundskabsmæssig Supplering, nødvendig som Redskab under de specielle Studier.

Om den rent personlige Side af Sagen, som den foreligger fremført af Formanden for den nystiftede litterære Forening ved Statens Lærerhøjskole, maa jeg sige, at jeg kan ikke billige de Synspunkter, Formanden har fremført, hvorfor jeg her af Hensyn til Sagens Betydning og til Forstaaelse, eventuelt Bedømmelse af Danmarks Lærerstand ønsker at fremsætte nogle Bemærkninger.

Formanden fremsætter den Paastand, at Lærerne er deklasserede baade af Universitetet, der ikke giver dem Adgang paa lige Fod med Studenter, og af den offentlige Mening.

Formanden anfører en Udtalelse af afdøde Forstander Vilh. Rasmussen, hvori denne har sagt, at Læreren ved sin Uddan-

nelse og Dygtighed bør føles jævnbyrdig med Læge, Præst, Sagfører, ikke at tale om Skovrider og Dyr læge. Formanden tilføjer, at alle fornuftige Borgere, der tænker Tingene igennem, ogsaa vil indse Rigtigheden heri. „Vi maa altsaa fastslaa at være lige saa gode Borgere, lige saa nyttige for Samfundet som Akademikere.“ Jeg er ikke uenig i disse Betragtninger, men jeg ønsker meget bestemt at hævde, at der ikke foreligger nogen reel Grund til Paastanden om Deklassering. Jeg har nøje Kendskab baade til de akademisk uddannede og til Lærerne og den jævne Borger, og jeg mener mig berettiget til ud fra dette Kendskab at sige, at en Deklassering af Personer i vort Lands borgerlige Samfund sker udelukkende af disse Personer selv. Den jævne danske Borger er under den demokratiske, hellere folkelige Udvikling, der er foregaaet i vort Land i de to sidste Menneskealdre, indstillet paa at vurdere en Mand ud fra hans personlige Fremtræden, Dygtighed i Embedet, Paalidelighed i Tillidshverv, Oprigtighed i Ord og Handling og ikke ud fra hans akademiske eller anden Uddannelse. Denne Vurdering gælder alle fra Departementschef til Arbejder og Husmand.

Om Lærernes Uddannelse ved vore Seminarier ønsker jeg at sige, at jeg meget alvorligt vil advare imod, at den gøres til en Underbygning for Universitetsstudier. Læreruddannelsen har sit ganske bestemte Maal, og det bør hvile i sig selv, ligesom den Opgave, der overdrages de uddannede Lærere med Børnenes Undervisning, bør hvile i sig selv.

Med den Lejlighed, som den her fremførte Sag giver mig, ønsker jeg at udtale, at jeg kunde ønske Læreruddannelsen ved vore Seminarier gjort friere og fyldigere med Hensyn til Seminarieelevernes personlige Indlevethed i Fortællefagene: Historie og Religion. Om Historien har det ærede Medlem Hr. Hartvig Frisch nylig udtalt, at den er en mærkelig Bog, den læres i Ungdommen som en Lektie, men opfattes først i Aarene fremefter som en Erfaring. Jeg glæder mig over Udtalelsen, men det er langt fra alle, der formaar at omsætte en lært Lektie til et Erfaringsomraade. Derfor ønsker jeg for alle danske Børns Skyld og dermed for vor folkelige Fremtids Skyld, at Fædrelandshistorie maa blive mindst